

[Bilgrav-Nielsen.]

kedsdebatten forleden mindre end 10 minutter efter, at statsministeren fra folketingets talerstol havde tilkendegivet, at folketingets storlufthavnsudvalg i løbet af få timer ville modtage en samfundsøkonomisk vurdering af lufthavnsprojekterne for henholdsvis Sydamer og Saltholm. På trods heraf, på trods af, at hr. Horn i denne rapport fik et betydelig bedre grundlag for at vurdere tingene, fremsatte han sit forslag. Af en sådan handling kan man kun få det indtryk, at socialdemokratiet ikke ønsker at anlægge samfundsøkonomiske betragtninger ved så store investeringer. Måske har man været sikker i sin sag, måske har man været bange for, at en sådan rapport skulle bevirke, at man måtte ændre sin opfattelse; man ville ganske enkelt ikke risikere at få pillet ved sine visioner om Saltholm. Desværre synes det, som om denne indstilling deles af andre her i folketinget.

Hvad er da årsagen til dette hastværk? Hvad er årsagen til, at ministeren ikke ønsker at indhente de oplysninger, han selv har bedt om, ikke ønsker at afvente resultaterne af de undersøgelser, han selv har sat i gang? Det fremgår både af bemærkningerne til lovforslaget og af ministerens fremsættelsestale, at en principbeslutning om Saltholm nu er nødvendig af hensyn til kommende forhandlinger med den svenske regering. Mødet er oven i købet fastlagt, det skal afholdes i morgen. Men hvem har da ønsket dette møde i morgen? Er det svenskerne? Og har de også ønsket, at vi skulle beslutte os for Saltholm? Jeg synes ikke netop, det er det indtryk, man har fået ved at læse svenske aviser eller ved at læse udtalelser fra f. eks. det svenske statens planverk. Disse steder kommer der temmelig klare betæneligheder til udtryk. Jeg tror, ministeren og andre her i tinget tager fejl, hvis de tror, at svenskerne og for den sags skyld Nordisk Råd vil tillægge en principbeslutning nogen væsentlig betydning, når den er truffet på det eksisterende, og jeg vil tillade mig at sige ret diffuse grundlag. Jeg tror ikke, det er undgået svenskernes opmærksomhed, at der endnu er overordentlig store uafklarede problemer i denne sag, og jeg er overbevist om, at svensk accept af

noget forslag ikke kan ventes, før problemerne er grundigt belyst.

Jeg er overbevist om, at vi både set fra et dansk og et svensk synspunkt ville gavne denne sag overordentlig meget ved at få en afklaring af den lange række af problemer, der endnu ligger hen. Det er ikke tilstrækkeligt at sige, at dette spørgsmål nu har været diskuteret i 6 år og derfor nu må være tilstrækkeligt oplyst. Det er heller ikke tilstrækkeligt, at der kan henvises til, at et så og så stort flertal så og så mange gange har erklæret sig som tilhængere af Saltholmløsningen. Det eneste holdbare er, om præmisserne er i orden, om flertallets argumentation bygger på sikre og relevante oplysninger, og det er vor overbevisning, at det halter overordentlig gevaldigt meget her.

Hvad støjproblemet angår, har det været brugt af flertallet som argument for at gå ind for en løsning, hvor man placerer storlufthavnen på Saltholm. Man udtaler sig endog så tydeligt, at man siger, at Saltholm er klart mindst generende. Dette til trods for, at det over for udvalget er oplyst, at der for Sydameragers vedkommende befinder sig 16.000 boliger inden for det, som af støjeksperterne kaldes den kritiske støjgrænse, mens tallet for Saltholm er 23.000. Lægger man hertil de planlagte boliger, bliver de to placeringer mere jævnbyrdige i støjmæssig henseende. Det er derfor direkte forkert, hvad flertallet har anført, at støjproblemet er mindre ved en Saltholmløsning. Eksperterne har selv udtalt, at man ikke ud fra betragtninger omkring støjproblemet kan anbefale den ene placering fremfor den anden.

Et andet argument, som har været flittigt anvendt af flertallet, er, at man ved at lægge lufthavnen på Sydamer i løbet af få år vil have bebyggelsen tæt inde på lufthavnen, ligesom sket er i Kastrup. Det er ikke faldet flertallet ind, at folketinget, hvis det vedtager loven om opdeling af landet i byzoner og landzoner, vil have et tilstrækkeligt middel i hænde til at regulere bebyggelsen, og da Sydamer efter denne lov vil komme til at ligge i landzone, er det ikke noget problem.

I øvrigt er det mit indtryk, at stort set alle trafik- og byplaneksperter bortset fra dem, der er involveret i planlægningen af